

Newroz '14 ve Görevlerimiz

Bildiri

Resim: İlerici Devrimci Kadınlar

Bu yıl Newroz bayramı kutlamaları iki açıdan önem taşıyor. Birincisi; bir türlü gelişmeyen “barış süreci” ile ilgili Kürdistan Özgürlük Hareketi’nin yaklaşımını, birinci ağızdan dinleyeceğiz. İkincisi ise; bu yıl Newroz kutlamalarının 30 Mart Yerel Seçimlerinden bir hafta önceye denk gelmesinden dolayı, Newroz kutlamaları seçimlere yönelik birer miting özelliği taşıyacak.

Türkiye Komünist Partisi, Newroz Bayramı’nın resmi tatil günü ilan edilmesi istemini yineliyor. Kürt halkının, ulusal, demokratik, kültürel ve siyasal haklarının tanınması söz konusu ise, Newroz Bayramının resmi tatil günü olarak yasalaşması olağan bir uygulama olmalı. Ne ki, AKP Rejimi bu konuda dahi adım atmıyor. Bu konuda adım atmayan bir Rejim, Kürt halkının diğer haklı istemlerine nasıl karşılık verecek?

Neredeyse tek taraflı yürüyen “barış süreci” bir gerçekten yola çıkarak tek taraflı yürüyor. Bunun adı uzlaşma değildir. Otuz yıllık şanlı bir silahlı mücadele sonucu bir milyon askeri besleyen T.C. Ordusu, tüm modern silah ve mühimmatlarına karşın, onbin kişilik bir gerilla ordusunu yenemedi. Onbin kişilik gerilla ordusu da T.C. Ordusunu yenemedi. Ancak otuz yıl önce ile karşılaştırıldığında, adı bile ağıza alınması suç teşkil eden “Kürt” kavramı artık olağan bir kavram haline aldı. Elde edilen tüm kazanımları bir yana bıraksak dahi, iki elin parmakları kadar bir kadro ile başlatılan Kürdistan Özgürlük Hareketi’nin politik çekirdeği, yığınları kucakladı, milyonları harekete geçirdi. Silahlı mücadelenin etkisi ile Türkiye Cumhuriyeti’nin dokusunu değiştirdi, statükoyu sarstı. Tek başına bu olgu çok önemli bir gelişmedir.

İşte bu karşılıklı çatışma ortamı ve verilen kayıplar, Kürdistan Özgürlük Hareketi’nin geldiği aşama itibarı ve elde ettiği kazanımlar sonucunda bir karar aşamasına geldi. Ya ülke tümünden bir iç savaş ortamına dönüşecek ve

HODRİ MEYDAN!

AKP Rejimi, Erdoğan Hükümeti, kendisine karşı yürüyen devlet operasyonunda, devlet içinde dengeleri yeniden oluşturmak ve kendi lehine sonuç alır umuduyla Silivri Cezaevi’nin kapılarını ardına dek açtı. Faili meçhul binlerce cinayetin katilleri, işçi sınıfının, yoksul emekçi halkların düşmanları, sivil Kürt halkını yıllarca hunharca katleden, köylerini yakıp yıkan caniler, cuntacılar, darbeciler, 12 Eylül artığı faşist generaller, onların “sol” maskeli işbirlikçileri, arkalarına bakmadan cezaevlerini terkettiler. Çıkarken yaptıkları kin ve nefret içeren açıklamalar da hiç bir eylemlerinden pişman olmadıklarının, aynı eylem ve planlarını misliyle uygulamaya kararlı olduklarının işaretidir.

Ergenekon Terör Örgütü (ETÖ), şimdi hem Erdoğan’ın bu mesnetsiz ve yanlış uygulaması sayesinde serbest kaldı, hem de hiç onun beklediği gibi kendisi ile işbirliğine girmeden CHP, MHP ve Fethullah çetesi ile ortak faaliyetlerini geliştirecek. Erdoğan bindiği dalı kesti. ETÖ tutkuma ve yargılamalarının kendisinin bilgisi ve itirazları dışında, Fethullah çetesi eliyle yürütüldüğü yönündeki açıklamaları da kendisini kurtarmayacak. Evet, bu operasyonu Erdoğan, Fethullah güçleri birlikte gerçekleştirdi, ancak Fethullah çetesi bu operasyon emrini ve üzerine düşenleri ABD’deki işverenlerinin talimatları doğrultusunda uyguladı. Bugün, devran değişip ABD’deki işveren CHP, MHP ve ETÖ ile “ortak hareket et!” talimatını verince, Fethullah buna uymak mecburiyetindedir. Erdoğan, hiç ham hayallere kapılmasın.

Konunun diğer yanı daha vahim. Bu ETÖ mensuplarının her biri en az onaltı yıl olmak üzere, kimisi birkaç ağırlaştırılmış müebbet cezası olarak Yargıtay onayı sonrası gerekçeli kesin kararı bekliyorlardı. Kısacası, gerekçeli kesin karar birkaç gün veya Erdoğan’ın geciktirmesi ile birkaç hafta sonra, muhtemelen yerel seçimler sonrası açıklanınca bu “elemanları” tekrar toplamak ve cezaevine yollamak kolay olmayacak. Yani, sadece tutuklu değil, hükümlü “elemanlar” salıverilmiştir. Alalecele yapılan değişiklik sonucu alınan karar “burjuva demokrasisi” sınırları dahilinde dahi hiç bir hukuk anlayışı ile uyuşmuyor. Erdoğan ateşle oynuyor!

ETÖ “elemanlarının” toplumun içine salınması, onların örgütlenmelerini daha da geliştireceklerinin ve gerekli hazırlıkları yaptıktan sonra eyleme geçeceklerinin işaretidir. Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi’nin Devrimci Güçleri, Kürdistan Özgürlük ve Demokrasi Hareketi, bu gelişme sonucunda oluşacak yeni ortama hazır olmak durumundadır. CHP, MHP, ETÖ ve Fethullah Çetesi, kaset, şantaj ve hırsızlık olaylarının deşifre edilmesi eyleminden istediği sonucu elde edemez, AKP’yi deviremez veya Erdoğansız bir AKP formülünü yaşama geçiremez ise daha da saldırganlaşacak ve çatışma yöntemlerini uygulayacaktır. 30 Mart 2014 yerel seçimlerinin sonuçları bu konuda belirleyici olacaktır. Bir diğer olasılık da, bu güçlerin tümünün ABD’nin yönlendirmesiyle Erdoğan ile uzlaşmasıdır ki, o zaman da oluşacak ortama daha da hazırlıklı olmak gerekiyor.

Türkiye Komünist Partisi, her tür gelişmeye, toplumsal ve sınıfsal çatışmaya yönelik, Türkiye İşçi Sınıfı’nın Devrimci Güçleri ile Kürdistan Özgürlük ve Demokrasi Hareketi’nin tüm bileşenleri ile birlikte yığın hareketlerinin örgütlenmesine, mücadeleye ve çatışmaya hazır olduğunu ilan ediyor. İlker Başbuğ, Veli Küçük, Levent Ersöz, Atilla Uğur, Doğu Perinçek, Tuncay Özkan, Yalçın Küçük ve diğerlerinin ortalığa salındığı bir Türkiye, “Barış, Demokrasi ve Sosyalizm Güçleri” açısından tekin bir Türkiye olamaz. Hodri Meydan!

Türkiye Komünist Partisi

14 Mart 2014

Açıklama

27 Mart Devlet Operasyonunun Sonuçları

Rejim Krizi Derinleşiyor, Oylar BDP'ye

Türkiye Komünist Partisi 17 Aralık 2013 tarihinden itibaren yayınladığı açıklama ve Merkez Organımız ATILIM'da yayınlanan yazılarda, Türkiye'de Erdoğan ile Fethullah grupları arasında bir çatışmanın, özünde rejim krizinin dışı vurumu olduğunu tespit etmiştir. Bunun ötesinde, 17 Aralık Operasyonu'nun Fethullahçıların operasyonu değil, bir DEVLET OPERASYONU olduğunun altını çizmiş, REJİM KRİZİ tespitini de bu bağlamda yapmıştır.

27 Mart 2014 tarihinde, Dışişleri Bakanı Davutoğlu'nun makam odasında, tümü Millî Güvenlik Kurulu üyesi olan katılımcıların toplantısının ses kayıtlarının aleni olarak yayınlanması Rejim Krizi'nin daha da derinleştiğinin işaretidir.

Türkiye Komünist Partisi, ses kayıtlarının sızması ve görüşmenin içeriği konusunda şu tespitleri yapıyor ve kamuoyu ile paylaşıyor:

1- Jammer olarak adlandırılan, ses dalgalarını bloke eden bir teknik cihazın kullanılmış olduğu bir ortamda görüşmenin bu kadar net olarak, Jammer önlemine rağmen kaydedilebilmesi bu kayıt işleminin toplantıya katılanlar arasından biri veya içerdeki unsurlar tarafından ortam dinlenmesi olarak gerçekleştirildiğini ispat ediyor. Böyle bir dinleme veya kayıt, TC Hükümetinin her eyleminin ABD, emperyalizmin gizli servisleri ve onların ülkedeki işbirlikçileri vasıtasıyla anında takip edilebildiğini gösteriyor. Böylece TC Hükümeti, AKP Rejimi, Başbakan Erdoğan ve kabinesi çatırdayor tespitini yapıyoruz.

2- Bu dinleme veya kayıt ancak ve ancak devlet olanaklarının seferber edilmesi ile mümkündür. Bu toplantıya katılanların da TC'nin Millî Güvenlik Konseyi üyelerinden bazıları olduğundan yola çıkıldığında, Türkiye'nin millî güvenliği ortadan kalkmıştır tespitini yapıyoruz. AKP Hükümeti, ordusu, istihbaratı, güvenlik teşkilatları ve diğer organları ile devlete hakim değildir. AKP hükümet olmuştur ancak iktidar olamamıştır. Böyle bir görüşmenin içeriğinin kamuoyuna sızması, hükümetin kendi açısından acze düştüğünün işaretidir.

3- Görüşmenin içeriği açısından bakıldığında, son derece dağınık, karşılıklı fikirlerin düzensiz bir ortamda tartışıldığını ve sonuç alıcı kararlara

temel hazırlayabilecek görüşlerden yoksun olduğunu tespit ediyoruz. İcraatın tepesindeki şahısların kalitelerinin bu düzeyi şaşırtıcıdır.

4- Görüşme süresince sorunun Süleyman Şah Türbesi, oradaki 10 dönüm toprak ve 28 asker olmadığı, asıl sorunun, sınır güvenliği ve Rojava Kürdistan'ı olduğu anlaşılmaktadır. Süleyman Şah Türbesi meselesi sadece bir gerekçe unsuru olarak ele alınmaktadır ve MİT Müsteşarı Hakan Fidan konuşmasında bu gerçeği açıkça dile getirmektedir.

5- 2000 TIR silah ve mühimmatın ve onun dışında gizli personelin operasyon amaçlı Suriye'deki Türkmenlere kaydırıldığı açıkça ilan edilmektedir.

6- ABD askeri yetkilileri ile TC Genelkurmay Karargahında haftalık brifingler düzenlendiği ve evrak değiş-tokuş'u yapıldığı görüşmede dile getirilmektedir.

7- Üç yıldır, Rojava Kürdistan'ına yönelik bir operasyon için Genelkurmay'ın hazır olduğu açıklanmakta, "yıldırım planı"nın yürürlükte olduğu ifşa edilmekte, ancak devlet içindeki uyumsuzluk ve koordine eksikliğinden dolayı bu planların bir türlü uygulanamadığından yakınılmaktadır.

T.C. Hükümeti kilitlemiştir, bu ülkeyi yönetecek durumda değildir ve aldığı kararları uygulayabilecek bir yapıya dahi sahip değildir. Uyguladığı koşullarda da Türkiye İşçi Sınıfı ve Kürdistan Özgürlük Hareketi'ni hedefe koymuş olduğu anlaşılmaktadır. Devlet içinde yuvalanmış her soydan ve boydan ABD kadroları, bunların adları, ister Kemalist, ister Asker, ister sivil, ister CHP, ister MHP, ister Fethullah, isterse de işbirlikçi tekelsel sermayenin devlet içindeki temsilcileri olsun, devlet aparatı olarak Erdoğan Hükümetini hedef almaktadırlar. Dolayısıyla REJİM KRİZİ DERİNLEŞMEKTEDİR.

30 Mart 2014 Yerel Seçimler arefesinde bu tür gelişmelerin olmasını Türkiye'nin diri güçleri, devrimci odakları iyi değerlendirmelidir. Türkiye Devrimci İşçi Sınıfı Hareketi ile Kürdistan Özgürlük ve Demokrasi Hareketi, tüm bileşenleri ile 30 Mart seçimlerinde seçmen oylarının BDP ve HDP'ye atılması için gerekli son

adımları atmalıdır. AKP veya içinde CHP de olacak olan farklı bir burjuva iktidarının tek devrimci alternatifi budur. 2015 Genel Seçimlerinde HDP'nin ve BDP'nin burjuva partilerine karşı tek devrimci alternatif olarak güçlenerek çıkmasının yolu, Belediye Başkanları seçilsin veya seçilmesin özellikle Türkiye'nin batısında, İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de, Kocaeli'de HDP oylarının, geçmiş genel seçimlerdeki BDP oylarına nazaran artmasının sağlanmasıdır.

Türkiye devriminin ordusu bu kısmi mücadeleler ve süreçler içinde oluşup şekillenecektir.

Türkiye Komünist Partisi
28 Mart 2014

Newroz '14 ve ...

onmaz yaralar açılacak, ya da silahlı mücadele yığınların demokratik mücadelesi ile birleştirilerek, toplumsal baskı sonucu Kürt halkının ulusal, toplumsal, kültürel, siyasi hakları garanti altına alınacak. Kürdistan Özgürlük Hareketi ikinci yolu seçti. Onun için de kavramsal olarak Kürdistan Özgürlük ve Demokrasi Hareketi nitelemesine geçti. Bu olgu, geri adım atmak veya uzlaşmak değildir, silah bırakmak hiç değildir. Silahlı Mücadele gücü ile elde edilen mevziilerin sonucunda oluşan yığınsal hareketin Demokratik Mücadelesinin geliştirilmesidir.

2014 yılının Newroz kutlamaları bu yığınsal gücün meydanlara ve oradan da seçimlere yansıtacağı bir özellik taşıyor. Bu hareket genel anlamı ile siyasal anlamda kapitalist düzen içinde iyileştirmeler hedeflediği bir gerçek. Ancak özü itibarıyla, objektif olarak devrimci bir harekettir, bir sınıf hareketidir ve reformist olan genel yanının devrimcileşmesi ancak ve ancak Türkiye Devrimci İşçi Sınıfı Hareketi ile Kürdistan Özgürlük ve Demokrasi Hareketi'nin eylem ve güç birliği ile gerçekleştirilebilir. Burada da asıl görev, henüz kendini niteliksel ve niceliksel anlamda yeteri kadar geliştirememiş olan Türkiye Devrimci İşçi Sınıfı Hareketi'ne düşüyor.

30 Mart 2014 Yerel Seçim Sonuçları Üzerine

Tek Çözüm: Barış, Demokrasi ve Sosyalizm Mücadelesini Yükseltmektir!

Ana Halka: Türkiye ve Kürdistan Devrimci Güçlerinin Eylem ve Cephe Birliğidir!

• Ali Oktay Kaya

Yerel Seçimler, ülke çapında AKP Hükümetine yönelik, bizzat kendi eliyle bir güvenoylamasına dönüştürüldü. Burjuva siyasetinin çamurlu deryasında yürüyen bir seçim kampanyası yaşandı. Tüm burjuva partileri birbirlerine bel altı yöntemlerle saldırdı. Seçimler öncesi birbirlerine karşı kozlarını paylaşmaya yeltendiler. Bu tablo, tam bir "dizi senaryosu" halini aldı.

AKP, oy oranında görece bir düşüş yaşamasına karşın, genelde en fazla oy alan parti olarak bu seçimi tamamladı. Ankara ve İstanbul'u korudu, İzmir'i alamadı, Ağrı'yı ise kaybetti. Artvin gibi bir ilde CHP'nin kalelerini yıktı. Urfa'yı seçim hileleri ile Suriye ve Rojava ile olan stratejik sınır konumundan dolayı korudu.

CHP, hem istediği oy oranını elde edemeyerek, kendisi için önemli bazı illeri yitirerek ve kampanya süresince MHP eskisi faşist adaylara yer vererek sağın da sağına kaydını. Bütün propagandasını AKP karşıtlığı üzerine kurdu ve bu seçim fırsatını değerlendirerek Türkiye ve Kürdistan devrimci, demokratik güçleri ile işbirliğini geliştireceğine, tezat gibi görüldü de ABD'nin eski beğçileri Ergenekon'cular ve yeni beğçileri Fethullahçılar ile kol kola yürüdü. Sonuçta dersini de aldı.

MHP, sistemin yedek gücü olduğu için ayrıntıya girmeye gerek yok. AKP veya CHP ikilisinden ABD kimi tercih ederse etsin, MHP, siyasi arenayı milliyetçi açıdan diri tutmak için görevini yerine getirecek bir parti olmasından dolayı, boş vaatler ve söylemler ile, işçi sınıfının ve yoksul emekçilerin haklarına saldırarak, Türklere dışında tüm ulus ve halklara kin kusarak kampanya yürüttü. MHP'nin de kampanyasının temeli AKP karşıtlığı idi.

BDP, hem AKP karşıtı bir kampanya yürüttü, hem de Kürt halkına, mevziilerini daha da güçlendirerek, "Demokratik Özerklik" alanında ileri adımlar atma sözü verdi. Bu alanda da başarılı oldu. Büyükşehir statüsü kazanan illerde yönetimde olduğu 27 Belediyenin iptal edilmesine karşın, eskisine oranla 22 tane yeni Belediye kazandı. Toplamda 49 yeni ilçe, il ve Büyükşehir'de başarı elde etmiş oldu. 102 Belediye'ye başkan seçildi. Dersim'de Kemalist geleneği

yıkarak önemli gelişme olarak kaydedildi.

HDP, kimilerine göre beklenenin altında sonuç aldı. Kısmen biz de öyle düşünüyoruz. Ancak bu sonuçta, CHP'lilerin "oyları bölmeme" politikasının, HDP'nin oy tabanında yarattığı etkiyi de dikkate aldığımızda, bu kaybın bu yerel seçimlere özgü olduğunu düşünüyoruz. Asıl zayıflığın, HDP'nin batı illerinde Kürt nüfusunun dışında, işçi sınıfı ve yoksul emekçiler nezdinde ne kadar başarı elde edip etmediğinin ölçülmesinden sonra belirlenebileceğini düşünüyoruz. HDP'nin daha geniş devrimci ve demokratik siyasi güçler ile güçlendirilmesi gerektiği konusunda görüş geliştirilmesi ve adım atılması gerektiğini savunuyoruz. HDP, İstanbul ve diğer istisnai il ve ilçeler dışındaki ırkek tavrını terketmelidir. Özellikle HDP içindeki "Reformist Türkiye Solu" bileşenlerinin yapısından kaynaklanan bu zaaf ancak Türkiye Devrimci Hareketi'nin önemli diğer bileşenlerinin HDP'ye kazanılması ile aşılabilir. Dolayısıyla, bütün bu olumsuz etmenler ve HDP'nin çok yeni bir oluşum olması gerçeğinden yola çıkarak, elde edilen sonucun küçümsenmemesi gerektiği ve bir dahaki seçimleri beklemeden önlemlerin alınması gerekliliğinin altını çiziyoruz.

Seçim bitti, tartışmalar daha da şiddetlendi. "Oylar çalındı, sahte oylar verildi, sistemlere yanlış girildi ..." , bu örnekleri çoğaltmak mümkün. Böyle bir tartışmanın Kürdistan illeri için çok önemli olduğunu düşünüyoruz. Kürdistan illerinde sözkonusu olan AKP, CHP, MHP, Ergenekon ve Fethullah koalisyonunun, Kürdistan Özgürlük Hareketini, Demokrasi Hareketi aşamasına yükselmesini engelleme meselesidir. Başka bir deyişle sözde "barış sürecini" bitirip çatışma sürecini başlatma meselesidir. Bu önemlidir. Türk ulusçuluğu ve sunni İslam güçleri bu konuda kol koladır. Ancak, genelde, her büyükşehir, il ve ilçe için, böyle bir tartışmanın hiç bir faydası yoktur. Çünkü, AKP seçilirse de CHP seçilirse idi ne olacaktı? CHP, farklı bir yerel yönetim anlayışına mı sahip? Daha az mı çalışacak? Daha az çalıp, daha çok hizmet mi verecek, yoksa daha çok çalıp, daha az hizmet mi verecek? Değilse, AKP gibi, daha çok çalmak için daha çok hizmet veriyor gibi mi gözükcek? Sonuç itibarı ile CHP de, AKP de, MHP de bu sistemi ve statükoyu korumak için varolan sermayenin partileridir. AKP'nin daha çok çalmak için daha çok hizmet vermesi ve bu yolla Türkiye'de hükümet olmanın ötesinde iktidar olmaya

çalışması, AKP'nin bu süreçteki stratejik yönelimidir. Ancak şu gerçeği bilmeliyiz ki, Türkiye burjuvazisi ve uzantısı olduğu ABD emperyalizmi, Türkiye'deki bağımlı kapitalist sistemi yeniden dizayn etmeye çalışıyor ve bu alanda sermaye güçleri arasında sorunlar mevcut. Devletin geleneksel güçleri, Fethullahçılar ile birleşerek, daha doğrusu onları da aralarına alarak AKP'yi gözden çıkardılar veya Erdoğansız bir AKP istiyorlar. AKP de hükümet olduğu halde iktidar olmadığının farkına vardı. AKP, ABD emperyalizminin, T.C. Devletini yeniden düzenleme projesi karşısında seçimlerde istediği kadar fazla oy kazansın, eğer ABD bu kararı vermişse bunu ancak geciktirebilir, ancak direnemez.

AKP'nin tek çıkış yolu, politika ve söylemlerini değiştirerek, ülkede barış ve demokrasi hareketi ile uzlaşma olabilir. Dikkat edilmesi açısından altını çok kalın çizgiler ile çiziyoruz; Türkiye Devrimci İşçi Hareketi ve Kürdistan Özgürlük ve Demokrasi Hareketi'nin AKP ile uzlaşması değil, AKP'nin bu güçlerle uzlaşmasından, daha doğrusu onların istemlerine yaklaşmasından söz ediyoruz. AKP'nin, ABD ve onun yerli işbirlikçileri karşısında dayanabilmesinin tek yöntemi budur. Kürdistan Özgürlük ve Demokrasi Hareketi, AKP'yi zorlayarak böyle bir ikilem karşısında bıraktı. Ancak Türkiye İşçi Sınıfı ve Devrimci Hareketi henüz böyle bir baskı kurmaktan çok uzaktadır. Seçim sonuçlarını değerlendirirken, tam da bu noktada, Türkiye Devrimci İşçi Sınıfı Hareketi ile Kürdistan Özgürlük ve Demokrasi Hareketi'nin ortak cephesi olarak HDP'nin önemi artıyor. Seçim sonuçları değerlendirilecekse bu kıstas temelinde ele alınmalıdır. Ve şu gerçeğin altı çizilmelidir. Parlamenter mücadele, seçimler, oy oranı, yığınların devrimci mücadelesi açısından son tahlilde hiç bir belirleyiciliğe sahip değildir. Egemen sınıflar üzerinde, yığınların zoru ile barışçıl ve barışçıl olmayan yöntemlerin kolektif olarak öne çıktığı bir strateji temelinde parlamento dışı mücadeleler, yığın hareketleri yoluyla etkin baskı kurulmadığı sürece seçimler ve seçim sonuçları üzerine tartışıp, konuşmak hiç bir yarar sağlamaz. Bu anlamda düşünüldüğü zaman, bizim açımızdan, HDP de sadece sembolik bir seçim partisi rolünü tüzel-kurumsal anlamda üstlenmektedir. Aslolan, sözkonusu Türkiye ve Kürdistanlı devrimci güçlerin eylem ve cephe birliği, ortak mücadelesidir.

Türkiye Komünist Partisi, 30 Mart

16 Mart Katliamı

• Selim Peşta

16 Mart 1978 tarihinde Beyazıt Meydanı'nda çok sayıda üniversiteli genç faşist çeteler tarafından emniyet güçlerinin denetim ve yardımıyla bombalarla ve uzun namlulu silahlarla göz göre göre öldürülmüşlerdi.

16 Mart 1978 ve 1988 tarihleri... On yıl arayla aynı günde farklı coğrafyalarda yaşanan iki olay... aklımıza ilk gelen şey katliam oluyor. Birisi İstanbul'da Beyazıt meydanında, diğeri Güney Kürdistan'da Süleymaniye kentine 62 km mesafede Halepçe'de. Saddam rejimi, 16 Mart 1988'de kimyasal bombalarıyla Halepçe'yi vuruyor. Bilanço; 5000'den fazla Kürt yaşamını yitiriyor, 10000 bine yakını ise yaralanıyor ve sakat kalıyor. Ve 1978 yılı... Faşist çeteler, İstanbul Üniversitesi önünde ilerici devrimci öğrencilerin üzerlerine attıkları bomba ile 7 genci katlediyor, 50'ye yakını yaralıyorlar. Attıkları bomba ile de yetinmeyip, uzun namlulu silahlarla tarıyorlar öğrencileri. Polislerin gözü önünde... 10 gün önce böyle bir saldırı olacağı istihbaratı alınmasına rağmen...

Peki, 16 Mart'ta nasıl gelmişti ? 1. ve 2. MC Hükümetleri dönemlerinde devlet içinde faşist kadrolaşma hız kazanmış, güvenlik güçlerinin de açıktan desteği ile birçok üniversite, yüksek okul ve öğrenci yurdu kendilerine "ülkücü" diyen MHP'li faşistlerin işgali altına girmişti. İstanbul Üniversitesi Merkez Binası da işgal altındaydı 1978'li yılın başlarına kadar. 5 Ocak 1978'de 2. MC Hükümeti düşmüş, bağımsız (çoğunluğu AP'den koparılan) milletvekillerinin desteği ile Ecevit Hükümeti kurulmuştu. İzleyen günlerde okulları faşist işgal altında olan farklı görüşlerdeki ilerici, yurtsever, devrimci öğrenciler, işgalleri kırmak için bir araya gelerek, toplu bir biçimde okullarına gitmeye başladılar. Okullara toplu gidip gelişlerde faşistlerle arada hır gür çıksa da, üniversitedeki polislerin bezdirici uygulamaları sürse de, işgaller bir bir kırılmaya başladı.

İşte bu gelişmeler sonrasında Beyazıt'ta yuvalanan faşist çeteler, İstanbul Üniversitesi'nde katliam yapacaklarını, "Beyazıt'ı Komünistlere mezar edeceklerini" ulu orta dillendirmeye başladılar. Öyle ki, 16 Mart katliamından 9 gün önce 7 Mart 1978 günü İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi 1'inci sınıf öğrencisi olan ve "ülkücü" öğrencilerin içinde faaliyet gösteren sivil istihbarat memurunun İstanbul Emniyeti'ne geçtiği bilgi notunda, "ülküçülerin 8-10 gün içinde İstanbul Üniversitesi çıkışında solcu

öğrencilerin üzerine dinamit atıp, silahlı tarama yapacakları" bile bildirilmişti. Yani katliam geliyorum diyordu, ama ne hikmetse önlem alınacak yerde olay günü okuldaki polis sayısı azaltılıyor ve öğrenciler, her gün çıktıkları kapı yerine faşistlerin mevzilendikleri kapıdan çıkmaya zorlanıyorlardı.

İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi önünde, öğle saatlerinde, üniversiteden çıkan öğrenci grubunun üzerine bomba atılıyor. Ardından silahla taranıyorlardı. Saldırı sonucunda da, Hatice Özen, Baki Ekiz, A.Turan Ören, Abdullah Şimşek, Hamit Akıl, Murat Kurt olay yerinde, Cemil Sönmez ise kaldırıldığı hastanede yaşamını yitiriyordu.

Bu katliamı yapanların hemen hepsi biliniyordu. MHP ve Ülkü Ocakları'nın o günkü yöneticileri ve daha başka olaylarda da kullandıkları tetikçileri, polis içindeki destekçileriydi. Hatta bu tetikçilerden biri olan Zülküf İso't'un, ablasına katliamı gerçekleştirenlerin Latif Aktı, Sıddık Polat ve polis memuru Mustafa Doğan olduğunu söylediği, emri ise Türkiye'nin verdiği söyleniyordu. Zülküf İso't ise, daha sonra konuştuğu için Latif Aktı tarafından öldürülüyordu.

16 Mart katliamını gerçekleştirenler, onlara yardım ve yataklık edenler ne yazık ki yargıdan kaçırıldılar. Göstermelik gözaltılardan sonra olayın üstü örtüldü. Deliller karartıldı. Suçlular ellerini kollarını sallayarak, yeni katliamlar örgütlemek için ortalığa salındı. 16 Mart, Türkiye'yi 12 Eylül faşist darbesine götürecekti, izleyen aylarda Maraş'ta, Çorum'da yeni katliamların sahneye konulacağı sürecin bir parçası, önemli bir provasıydı.

Zaman Gazetesi yazarı, eski "ülkücü" Mümtaz'er Türköne, "O dönemi yaşayanlar bilirler. Hiçbir grubun bu kadar rafine bir eylem kapasitesi yoktu. Bu olay tıpkı 1 Mayıs 1977 gibi bir kontrgerilla eylemiydi. 12 Eylül'e yaklaşan günlerde temposu artan cinayetlerin arasında çok sayıda benzer eylem yer aldı. Hiçbir ideoloji, ama hiçbir ideoloji 16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi'nin bahçesindeki katliamı gerçekleştiremezdi. Çünkü böyle bir eylemden hiçbir ideolojik grup çıkar sağlayamazdı." diye yazarak bir anlamda eski "ülküdaşlarını" temize çıkarmaya çalışsa da, "Bugün, aradan geçen 30 yılın sonunda 16 Mart Katliamı dosyasının zamanaşımından kapatılmasının tek mantıklı açıklaması var. Bu katliamın, devletin derinlerine yuvalanmış bir terör organizasyonu tarafından gerçekleştirildiği" diyerek işi Ergenekon'a bağlamaya götürse de, 16 Mart katliamındaki faşist çetelerin üstlendikleri rol göz ardı edilemez.

Türköne, "Böyle bir eylemden hiçbir ideolojik grup çıkar sağlayamazdı." diyor. Oysa 12 Eylül Faşist darbesini izleyen günlerde Türkiye, "görüşlerimiz iktidarda" diyerek ne tür bir "çıkart" sağladıklarını dile getirmişti. "Komünizm tehlikesine ve bölücülüğe" karşı "son Türk devletini" korumaktan daha büyük bir "çıkart" olabilir miydi?

30 Mart Yerel Seçimler..

2014 Yerel Seçim sonuçlarını değerlendirirken yığınların devrimci mücadelesinin, onların devrimci zor'unun noksanlığına işaret ediyor. Fabrikalar, atölyeler, üretim merkezleri, işçi yatağı mahalleler, yoksul emekçilerin yaşadığı varoşlar, tüm devrimci güçlerin güç ve eylem birliği ile, herkesin uyacağı kolektif bir koordinasyon ile kazanılmadığı sürece mücadelede sonuç almak mümkün olmayacaktır. HDP içerisinde yığınlardan kopuk, aydınlar arasında kısmi etkinliğe dayanan devrimci ve devrimci-reformist güçlerin varolması HDP'yi geniş işçi ve emekçiler nezdinde, yoksullar nezdinde meşrulaştırmaz. CHP'nin, AKP'nin ve MHP'nin peşinde sürüklenen bir sendikal hareket ile devrim süreci örgütlenemez. HDP bileşeni dışındaki devrimci güçlerin bu muhakemeyi doğru yaparak 2015 seçimlerini, mücadelenin sadece küçük ama örgütlenme ve yığınları mobilize etmek açısından önemli bir aracı olarak görerek davranmaları gerekmektedir. Yerel Seçimler bizim için Sosyalizm mücadelesine yönelik, yığınların yönelimleri konusunda bir fotoğraf işlevi görüyor. AKP'nin ve CHP'nin seçmen tabanı Sosyalizm mücadelesinin nesnel tabanıdır. AKP ve CHP, işçilerden, yoksul emekçilerden ve yoksul köylüden oy almıştır. Aleviler CHP'ye, dindar Kürtler AKP'ye oy vermiştir. Bu tablo değiştirilmelidir ve bu mümkündür. Emek sömürsü ve ulusal baskılara karşı nesnel tabanımız olan bu yığınlarla ulaşmak, örgütlemek ve sokağa çıkarmak bizim görevimizdir.

Türkiye Komünist Partisi olarak, üzerimize düşen görevleri yerine getirmek, devrimcilerin söylemlerini genel söylemler olmaktan çıkarıp, yığınların sorun ve istemlerine göre düzenlemek, işçi yatağı mahallelerde, fabrikalarda örgütlenmelerimizi geliştirmek için, tüm diğer devrimci güçler ile eylem ve cephe birliğini geliştirme konusunda gerekli adımları atacağız. Türkiye Devrimci Güç'lerinin "Eylem ve Cephe Birliği" ile Kürdistan Özgürlük Hareketi ve Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi'nin uyumu, Barış, Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesinde gerekli ivmeyi sağlayacak ana halkadır.